

Kylvön siunaaminen

Tätä aineistoa käytetään rukoushetkessä (ks. sen rakenne s. 9) kylvöä siunattaessa.

Siunaamisen toimittaa pappi, muu seurakunnan työntekijä tai seurakuntalainen.

Siunaaminen on perinteisesti tapahtunut rukoussunnuntain ja helatorstain välisenä aikana (ns. käyntipäivät).

Virsiehdotuksia

– alkuvirsi (rukoushetken rakenteen kohta 1): 455:1, 4, 7, 475 tai jokin virsistä 567–574

– ennen siunaamista (kohta 8): 59

Virren 59 sijasta voidaan käyttää myös laulua »Luojalta saimme tehtävän» tai »Herra, olet auttajamme» (ks.

Lauluja rukoushetkiin), jonka aikana voidaan kylvää siementä peltoon.

– kiitosvirsi (kohta 8): 324, 458 tai 462

Johdantosanat

Rukoushetken rakenteen kohta 2.

Rakkaat ystävät. Jumalan sana lupaa: »Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö» (1. Moos 8:22). Tätä lupasta muistaen olemme koolla luottavaisin mielin siunaamassa tämän kylvötyön.

Psalmi

Rukoushetken rakenteen kohta 3.

Herra, käänny jo puoleemme.

Kuinka kauan vielä viivyt?

Armahda meitä, palvelijoitasi!

Ravitse meitä armollasi joka aamu,

niin voimme iloita elämämme päivistä.

Niin kuin annoit murheen, anna meille ilo

yhtä monena vuotena kuin vaivamme kesti.

Anna palvelijoittesi nähdä suuret tekosi,

anna lastemme nähdä kunniasi loisto.

Herra, meidän Jumalamme, ole lempeä meille,

anna töillemme menestys, siunaa kättemme työt.

Ps. 90:13–17

TAI

Kun Herra käänsi Siionin kohtalon,

se oli meille kuin unta.

Silloin suumme hersyi naurua

ja riemu kajahti huuliltamme.

Silloin sanoivat vieraat kansat:

»Suuret ovat Israelin Herran teot!»

Totta! Suuret ovat meidän Herramme teot,

niistä me saamme iloita.

Herra, käännä jälleen meidän kohtalomme
niin kuin aina tuot vedet Negevin kuiviin uomiin.

Jotka kyynelin kylvävät,
ne riemuiten korjaavat.

Jotka itkien menevät kylvämään vakkaansa kantaen,
ne riemuiten palaavat kotiin lyhteet sylissään.

Ps. 126

Pieni kunnia

Kunnia Isälle ja Pojalle
ja Pyhälle Hengelle,

niin kuin oli alussa, nyt on ja aina,
iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Raamatunluku

Rukoushetken rakenteen kohta 4.

1. Moos. 1:11–12

Jumala sanoi: »Kasvakoon maa vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmissään kukin lajinsa mukaista siementä.» Ja niin tapahtui. Maa versoi vihreyttä, siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka kantoivat hedelmissään kukin oman lajinsa mukaista siementä. Jumala näki, että niin oli hyvä.

5. Moos. 8:10–14

Kun syötte itsenne kylläisiksi, kiittäkää Herraa, Jumalaanne, siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut. Varokaa unohtamasta Herraa, Jumalaanne. Noudattakaa aina hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka minä teille nyt annan.

Kun saatte syödä itsenne kylläisiksi, kun rakennatte kauniita taloja ja asutte niissä, kun nautakarjanne, lampaanne ja vuohenne lisääntyvät, kun teille kertyy hopeaa ja kultaa ja koko omaisuutenne kasvaa, varokaa tulemasta ylpeiksi ja unohtamasta Herraa, Jumalaanne.

1. Kor. 3:6–9

Apostoli Paavali sanoo:

»Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun. Istuttaja ja kastelija ovat samassa työssä, mutta kumpikin saa palkan oman työnsä mukaan. Me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan pelto ja Jumalan rakennus.»

Matt. 6:26, 34

Jeesus sanoo:

»Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut!

Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.»

Matt. 13:3–8

Jeesus sanoi: »Mies lähti kylvämään. Ja kun hän kylvi, osa siemenestä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät jyvät. Osa putosi kallioiseen paikkaan, missä jyville ei ollut paljon maata. Ne nousivat kohta oraalle, koska maata ei ollut syvälti, mutta auringon noustua oraat helteessä kuivettuivat, koska niillä ei ollut juurta. Osa taas putosi ohdakkeisiin, ja ohdakkeet kasvoivat ja tukahduttivat oraan. Mutta osa jyvistä putosi hyvään maahan ja antoi sadon, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää.»

Mark. 4:26–29

Jeesus sanoi: »Tällainen on Jumalan valtakunta. Mies kylvää siemenen maahan. Hän nukkuu yönsä ja herää aina uuteen päivään, ja siemen orastaa ja kasvaa, eikä hän tiedä, miten. Maa tuottaa sadon aivan itsestään, ensin korren, sitten tähkän, sitten täydet jyvät tähkään. Ja heti kun sato on kypsynyt, hän lähettää sirppinsä, sillä korjuun aika on tullut.»

Rukousjakso

Rukoushetken rakenteen kohta 8.

[Siunaaminen]

Jumala on antanut ihmisille tehtäväksi viljellä ja varjella luomakuntaa. Siunatkoon kolmiyhteinen Jumala, Isä ja (✝) Poika ja Pyhä Henki, kylvötyömme ja vuoden sadon.

Rukous

Jumalamme ja Luojamme. Sinun varassasi on ihmisten, eläinten ja koko luomakunnan elämä. Sinä olet kutsunut meidät työtovereiksesi. Pyydämme viisautta ja taitoa tämän vastuun kantamiseen.

Me kiitämme aikaisemmista sukupolvista, joiden tehtävää saamme jatkaa. Auta meitä hoitamaan tehtäväämme niin, että myös tulevat sukupolvet voivat kylvää ja korjata samoilla vainioilla, joilla me teemme työtämme.

Sinuun me katsomme rukoillessamme siunausta alkavalle satokaudelle. Anna maan kasvulle suotuisat ilmat. Rukoilemme terveyttä ja varjelusta vaaroilta.

Jumalamme ja Isämme. Anna meille rohkeutta katsoa eteenpäin ja voimaa kasvaa ihmisinä irti itsekkyydestä ja kovuudesta. Anna meille rohkeutta elää kaikissa toimissamme omantunnon ihmisinä. Auta meitä kantamaan osamme ihmiskunnan taakasta, niin että olemme valmiit jakamaan leipämme ja hyvinvointimme toisten kanssa.

Sinulle, Jumalamme ja Isämme, olkoon kiitos ja ylistys kautta kaikkien sukupolvien, nyt, aina ja ikuisesti.